

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **V. K.**, bytom J., zastúpený: *JUDr. B.*, advokát so sídlom M. V., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 37712/09 zo dňa 12.04.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/19683/2010-42 zo dňa 07.10.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/19683/2010-42 zo dňa 07. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 37712/09 zo dňa 12.04.2010, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Colného úradu Michalovce

č. 29692/2009-5392 zo dňa 15.08.2009, ktorým na základe § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadnutí tovaru – 978 spotrebiteľských balení liehu z dôvodu, že v súlade s § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že správny orgán prvého stupňa zabezpečil tovar - spotrebiteľské balenie liehu za účelom preukázania skutočnosti pri správe daní. Touto skutočnosťou bolo v tomto prípade to, aby žalobca ako držiteľ tohto spotrebiteľského balenia liehu preukázal pôvod a spôsob jeho nadobudnutia. Žalobca ako kupujúci nemohol vedieť či predávajúci má alebo nemá vydané povolenie na predaj spotrebiteľského balenia liehu, avšak práve ust. § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. mu dáva možnosť dostatočným spôsobom preukázať, že takéto zabezpečenie nakoniec nebolo dôvodné. Vyjadrenia žalobcu sú zmätočné, keď v zápisnici o podaní vysvetlenia zo dňa 02.02.2007 uviedol, že „...predmetný alkohol nakúpil na dvakrát a to asi v apríli a októbri minulého roku od neznámeho dílera...“, pričom tieto tvrdenia zopakoval taktiež v odvolaní proti rozhodnutie colného úradu o zabezpečení spotrebiteľského balenia liehu. V žalobnom návrhu už uvádza ako predávajúceho spoločnosť C. s.r.o. Obsah čestného vyhlásenia závisí výlučne od ľubovôle vyhlasujúceho, a preto bol postup správneho orgánu, kedy vyzval žalobcu na predloženie relevantného dôkazu potvrdzujúceho tam uvedené skutočnosti, správny. Ak žalobca tvrdil, že v čase doručovania rozhodnutia, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zabezpečení spotrebiteľských balení liehu, bol mimo územia republiky z pracovných dôvodov, mal predložiť dôkaz na podporu tohto tvrdenia. To však žalobca neurobil. Žalobca počas celého priebehu konania pred správnym orgánom prvého a druhého stupňa nijakým spôsobom hodnoverne nepreukázal pôvod a spôsob nadobudnutia tovaru, práve naopak skoršie vyjadrenia žalobcu sú v zjavnom rozpore s jeho neskoršími vyjadreniami a tvrdeniami uvedenými v žalobe. Závery Colného laboratória Colného riaditeľstva Slovenskej republiky preukázali, že všetky spotrebiteľské balenia liehu v počte 978 boli označené falzifikátmi kontrolných známk.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Skutočnosť, že alkohol zakúpil od spoločnosti C. s.r.o. uviedol už v priebehu colného konania, napr. v podaní zo dňa 31.08.2009 na str. 2. Súčasne predložil s pečiatkou tejto firmy nákupné bločky na predmetný alkohol, tiež predložil výpis z obchodného registra. Súd sa nevyporiadal s tvrdením žalobcu o nedoručení rozhodnutia žalovaného č. 29615/2007 zo dňa 09.06.2009 o zabezpečení tovaru. V čase doručovania tejto zásielky sa obchodne zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky. V ust. § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. je stanovená podmienka „...hoci sa v mieste doručenia zdržiava...“. Práve táto podmienka nebola splnená a teda nemožno z právneho hľadiska považovať zásielku obsahujúcu rozhodnutie žalovaného za doručenú. Táto skutočnosť mala vážny dopad na ďalšie konanie žalovaného, keďže po právoplatnosti tohto rozhodnutia nasledovali ďalšie rozhodnutia (o prepadnutí tovaru),

potom pre ich vydanie neboli splnené zákonné podmienky. Ďalej namietal, že z hľadiska § 25 ods. 1 zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov išlo o vstup na pozemok, ktorý je súčasťou obydlia. V bytovke býva matka žalobcu A. K.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu colného úradu o prepadnutí tovaru v prospech štátu č. 29692/2009-5392 zo dňa 15.08.2009 síce uvádza, že alkohol zakúpil od spoločnosti C. s.r.o., ale svoje tvrdenie nepodložil žiadnym hodnoverným dôkazom – a to ani v podanom odvolaní ako napr. prílohu odvolania ale ani v celom daňovom konaní. Počas celého daňového konania nepredložil colnému úradu ani jeden doklad, ktorým by preukázal pôvod a spôsob nadobudnutia spotrebiteľských balení liehu. K námietke žalobcu týkajúcej sa doručovania rozhodnutia žalovaného č. 29615/2007 zo dňa 09.06.2009 uviedol, že vyzval žalobcu, aby jednoznačne a hodnoverne preukázal svoje tvrdenia a aby doplnil podané odvolanie o listinné dôkazy. Žalobca na výzvu žalovaného neodpovedal. Žalobca na podporu svojho tvrdenia predložil čestné vyhlásenie, keďže však obsah čestného vyhlásenia závisí výlučne od ľubovôle vyhlasujúceho a žalobca nereagoval na výzvu žalovaného, bol žalovaný povinný rozhodnúť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a na základe zisteného skutkového stavu veci. Dňa 02.02.2007 bola vykonaná domová prehliadka garáže na J. U.. Domová prehliadka sa uskutočnila v garáži, ktorá sa nachádza za bytovkou, v ktorej žalobca býva s matkou. Žalobca garáž sám sprístupnil na prehliadku a zároveň potvrdil vlastníctvo v nej nájdených spotrebiteľských balení liehu. Podľa názoru žalovaného colný úrad postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a nebolo zistené žiadne porušenie § 45 ods. 3 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Žalovaný navrhol, aby najvyšší súd rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/19683/2010-42 zo dňa 07.10.2010 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a následne po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/19683/2010-42 zo dňa 07.10.2010 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že colníci Pobočky Colného kriminálneho úradu Košice v súčinnosti s Odborom ekonomickej kriminality Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach a Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach vykonali dňa 02.02.2007 súčinnosťnú represívno-bezpečnosťnú akciu so zameraním na realizáciu osôb podieľajúcich sa na páchaní ekonomickej trestnej činnosti pre prečin porušovania predpisov

o štátnych a technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečinu falšovania a pozmeňovania kontrolných technických opatrení na označenie tovaru podľa § 275 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, počas ktorej bolo u žalobcu v garáži na ul. J.J., nájdených a zaistených 978 kusov spotrebiteľských balení liehu.

Colný úrad Čierna nad Tisou rozhodnutím č. 15/2007-5391-KOMOS-R, č. spis. ev. 9477/2007-5391 zo dňa 21.02.2007 podľa § 14a ods. 1 a 2 zákona č. 511/1992 Zb. zabezpečil žalobcovi spolu 978 spotrebiteľských balení liehu, ktoré boli potrebné na preukázanie skutočnosti pri správe daní – žalobca nevedel preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia tovaru a pri ktorých vzniklo podozrenie z porušenia § 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z., že kontrolné známky na uvedených spotrebiteľských baleniach sú falzifikáty. Žalovaný rozhodnutím č. 29615/2007 zo dňa 09.06.2009 uvedené rozhodnutie o zabezpečení tovaru potvrdil, vzhľadom na skutočnosť, že v čase konania o odvolaní proti rozhodnutiu o zabezpečení boli odvolaciemu orgánu známe výsledky odborných expertíz Colného laboratória Colného riaditeľstva Slovenskej republiky, ktoré potvrdili podozrenie colného úradu z označenia u žalobcu zistených spotrebiteľských balení liehu falzifikátmi kontrolných známok.

Rozhodnutie, ktorým boli spotrebiteľské balenia liehu zabezpečené, nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2009. Lehota na odstránenie pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu predmetných vecí tak uplynula dňa 30.07.2009 a keďže žalobca ani v lehote do 30.07.2009 neodstránil pochybností, ktoré viedli k zabezpečeniu vecí, Colný úrad Michalovce rozhodnutím č. 29692/2009-5392 zo dňa 15.08.2009 na základe § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadnutí tovaru – 978 spotrebiteľských balení liehu z dôvodu, že v súlade s § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo vecí, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom.

Podľa § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť tovar a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností pri správe daní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo vecí, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec správcu dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí. Odobraté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a vecí sa postupuje primerane podľa § 36.

Podľa § 14a ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane vydá o zabezpečení tovaru alebo vecí rozhodnutie o zabezpečení, v ktorom uvedie dôvody zabezpečenia tovaru alebo

veci. Proti rozhodnutiu o zabezpečení sa možno odvolať. Odvolanie nemá odkladný účinok.

Podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo veci, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo veci. Rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo veci v prospech štátu. Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a veci sa možno odvolať.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. ak nebol adresát písomnosti, ktorá má byť doručená do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, upovedomí ho doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne adresát písomnosť do pätnástich dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru namietal, že rozhodnutie žalovaného č. 29615/2007 zo dňa 09.06.2009, ktorým potvrdil rozhodnutie colného úradu o zabezpečení tovaru, mu nebolo doručené. Uviedol, že v júni 2009 sa zdržiaval v cudzine a to, že sa nezdržiaval v mieste doručenia bolo všeobecne v jeho okolí známe. Ako prílohu odvolania predložil čestné vyhlásenie, v ktorom vyhlasuje, že sa v dobe od 20.05.2009 do 15.07.2009 zdržiaval mimo územia republiky z pracovných dôvodov.

Žalovaný výzvou zo dňa 23.10.2009 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy doplnil odvolanie proti rozhodnutiu Colného úradu Michalovce č. 29692/2009-5392 zo dňa 15.08.2009, aby v určenej lehote jednoznačne a hodnoverne preukázal svoje tvrdenie a aby doplnil podané odvolanie o listinné dôkazy, napr. pracovnú zmluvu, zmluvu s agentúrou, ktorá mu prácu zabezpečila a pod. Výzva si žalobca prevzal dňa 30.11.2009.

V daňovom konaní dôkazné bremeno zaťažuje daňový subjekt, ktorý je povinný preukázať ním uvádzané skutočnosti. Žalobca v lehote stanovenej vo výzve a ani neskôr nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že v čase doručovania rozhodnutia

žalovaného č. 29615/2007 zo dňa 09.06.2009, ktorým potvrdil rozhodnutie colného úradu o zabezpečení tovaru, sa v mieste doručovania nezdržiaval. Na základe toho žalovaný konštatoval, že boli splnené podmienky na vznik fikcie doručenia a žalobcovi tak začala plynúť lehota na odstránenie pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal pôvod alebo spôsob nadobudnutia tovaru, žalovaný rozhodol o jeho prepadnutí. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru uviedol, že tovar nakúpil od spoločnosti C., s.r.o., avšak počas konania nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci toto jeho tvrdenie.

Žalobca námietku, že z hľadiska § 25 ods. 1 zákona č. 652/2004 Z.z. išlo o vstup na pozemok, ktorý je súčasťou obydľia, v žalobe ani počas správneho konania nevzniesol, čo má za následok, že súd v odvolacom konaní na túto námietku nemôže prihliadať.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. januára 2011

JUDr. Ivan Rumana, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková